

Hayat

*Hayata, daima hayata.. dünyaya
daha çok hayat katalım!...*

Nietzsche

Cilt VI. 15, Kânunuevvel, 1929. Sayı:145

YAZILAR VE YAZANLAR

Cuma pazar tatili
Hanım elinin kudreti
İsmet Paşanın nutku
Fransada iktisat
meclisi
Türk eserleri

*İhsan
Cevat*

*A. Emrullah
Nurettin*

Yolcu duygu ve
görüşleri
Ankara
Mazeppa
Hayat ve neşriyat

*Cevat
Celal Esat
Seniha Sami
Hikmet Şevki*

Müşahabe:

Cuma ve Pazar Tatili

Cüma ve Pazar tatili meselesi arasına gazetelerimiz sütunlarını işgal etmektedir. Kendileriyle iktisadî, siyasî ve içtimâî münasebetlerde bulunduğumuz garp âlemi, tatilini Pazara hasrettiği halde bizim tatilimizi başka bir günde yapmamız vaziyette bir aykırılık husule getirmektedir. Bilhassa ecnebî iktisadî müesseselerle sıkı bir temas muhafazasına mecbur olan iktisadî müesseselerimizin bu vaziyetten zarar gördükleri muhakkaktır.

Şunu kaydetmek isterimki bizde eskidenberi hafta tatili mes'elesi dinî bir mes'ele şeklinde telâkki olunmamıştı. Cüma gününün tatile hasrını istilzam eden hiç bir dini kayıt yoktu. Tatil mes'elesi ötedenberi bizde sırf içtimâî bir mes'ele mahiyetini haizdi. Hatta dükkân ve mağazaların Cüma günleri kapanması bile garp ile temastan sonra duyulmuş bir ihtiyacın neticesidir. Bazılarının zannı hlâfına olarak resmî dairelerimizin tatil gününün Cümaya tesadüf ettirilmesi

de eski değil yeni bir usuldür. Tarihlerimiz tetkik edilirse Tanzimattan evel Devlet dairelerinin Cümadan başka günlerde tatil edildiği görülür. Ezcümle Lutfü Tarihi 1247 (1831) senesi vukuatını kaydederken: « Ol vakit Babîâli ile bazı devairi resmiyenin tatilleri Perşembe ile Pazar günleri idi. » (1) diyor.

Lûtfü Tarihi 1246 (1833) senesi vukuatı arasında: « Eskidenberi Babıdefterinin Pazartesi ile Perşembe günleri haftada iki defa tatili mutad idi. Bir aralık tatil yalnız Pazar günlerine tahsis olunmuş idi. Mes'elei mısriye meşagili tatili bütün bütün tatil etmiş ise de meşagilin bertaraf olması münasebetiyle haftada bir defa Perşembe günleri Babıdefteride tatil icra olundu. » (2) diyerek resmî dairelerimizin Cümadan başka günlerde de tatil edilmiş olduğunu anlatıyor. Aynı eser, 1252 (1836) senesi vukuatını kaydederken de aynı mes'eleye dönerek: « O tarihe kadar

Babîâlide hafta içinde tatil için yevmi mahsus olmayup beher gün Babîâli açık bulunmak adet idi. Hazaini şahane memurlarının haftada bir gün tatilleri var idi. Buna kıyasen Babîâlide dahi Perşembe günleri tatil edilmesine karar verildi. Huzuru sadri azamde tertip oluna gelen divanı deavii şeriyenin yevmi mahsusu olan Perşembe günleri tatil münasebetiyle Salıya tahvil olundu, » (3) diyor.

Tanzimat devrine de yetişrek 1265 (1849) ve defat eden Ket-huda zade Arif Efendi hakkında yazılmış olan « Menakibi Ket-huda zade » atlı eserde Arif Efedinin babası Rumeli sudurundan Sadık Efendiden bahsedilirken: « Aslından aklâm ve devairi sairede Cuma günü tatili yokmuş. Hatta Cüma namazına bile Şeyhülislâmlar ve kazaskerler gidemezler, masalihi ibat ile iştigal ederlermiş. Ta ol zamane dekki Müşarünileyh Sadık Efendi Rumeli kazaskeri iken kazasker-

[1] Cilt 3, S. 173.

[2] Cilt 4, S. 100.

[3] Cilt 5, S. 55.

T. B. M. M. Kürsüsünde :

tarihî bir nutuk

Perşembe günü İsmet Paşa Hazretleri millî para, millî iktisat ve millî tasarruf hakkında en mühim bir nutuk irat buyurmuşlardır.

Nutuk T. B. M. Meclisinde müteaddit defalar heyecanla ve umumî tasviple alkışlanmış ve hükûmetintedbirlerine müttefikan itimat edilmiştir.

Milletin çok saygı değer Vekilleri! Millî para üzerine düşündüklerimizi milletin büyük Meclisine söylemek için müsaade isterim. Çıktığımdan beri millî para, her sene nihayetinde bir miktar tenezzül kaydetmiştir. Son beş altı senelik tenezzülün sebepleri şunlardır: Birçok senelerkapalı, mahrumiyet içinde kalmış memleket sulh ile nefes aldıktan sonra birçok ihtiyaçlarını hariçten tedarik etmek mecburiyetinde kaldı. Hazır yiyen geçmiş asırların kötü mirası olarak, açık bütçe ile memleket idare etmeğe çalışmak, alışılmış bir hastalıktır. Sonra üst üste birkaç yıl verimsiz ve kısır geçti. Bunların hepsinden mühim olmak üzere daha doğrusu bunların hepsine asıl sebep olarak memlekette millî iktisadın kifayeti gibi bir düşünce vatandaşın ve cemiyyetin fikrinde yer tutmamıştı.

Geçen senelerin sebeplerini, bu suretle hülaşa edebilirim.

İçinde bulunduğumuz senenin muhasebesi ise şudur: Bizim için çok ağır ve zahmetli sayılacak didinmelerden sonra devlet idaresinde açık bütçe belâsı bertaraf edilmiştir. Güç kazanılan bu eyiliği zikrederken bilhassa kayıt etmeliyim ki açık bütçe tehlikesi artık iyi doktorların takayyüt ve nazareti altında nüksetmiyecek bir hastalık değil, her idare adamının, her vatandaşın önüne, görünerek gelir bir mikrop olmuştur. Atide hiç bir zaman bu mikrop bünyemize müessir olamayacaktır. İktisat ve istihsalimize esaslı olarak iyi tesir eden bir müessir de, şimdiye kadar vatanda bütün teşkilatı ve kanunlarile en son ilim esaslarına müstenit, bir devletin ve içtimaî varlığın kurulmuş olmasıdır. Dahilî ve haricî poletikada istikrar ve emniyet havası, iktisadî inkişafa temel olacak amillerdendir. Bu müessirlerin semerelerini her sene istihsalimizin gösterdiği artma ile hissetmiş

bulunuyoruz. İktisadî kifayet endişesi bütün zihinlerde belirmiştir. Henüz duygu halinde bulunan bu endişenin umumî hayata yapacağı, yapması lâzım olan tesirleri henüz tatbik etmeğe başlamış değiliz. Şimdi bu sene için toplanan ve millî paranın tenezzülüne sebep olan yeni amillerden bahsedeceğim. Bunun birincisi haricî borçların tediyesine başlamasıdır. Bu seneki tediye için daha evelden ihtiyatlı ve hazırlıklı bulunmak sayesinde haricî tediye menfi tesirini maddeten fazla hissettirdi denilemez. Fakat bu bir amildir ki her sene mevcut ve müessir olacaktır; ve bunun tesiri diğer tedbirlerle muvazeneye getirilmek lâzım gelecektir. Diğer taraftan borcu tanımak, bir mukaveleyi müstakimane tatbik etmeğe çalışmak, emniyet ve itibara müspet tesir eder avamilden addolunmak tabiidir.

Yeni Gümrük tarifesinin tatbik vesilesile bazı tüccarın isabetsiz telaşından bu kürsüde daha evvel bahsetmiştim. Bu telaş yüzünden az zamanda memlekete yığılmış olan malların tesiri son haftalarda menfi olarak pek ziyade göze çarpmıştır.

Menfi tesiratin hepsinden mühim olmak üzere para tenezzülünün ruhlarda uyandırdığı endişeyi, buhranı zikretmeliyim. Masum ruhlara, kendi on lirasını tehlikeden kurtarmak için döviz tedarikine kalkışmaları ve her kesin aynı telaş ile kendi on lirasını değil, evini, dükkânını, tarlasını, istikbalini tehlikeye atacağını fark edemez olmuşlardır. Kötü niyetli ve imansız olanlar için meydan, zehir saçacak tam bir fırsat gösteriyordu. (Devletin mübayaa ihtiyacı ilerde daha fazladır. Devlet paranın kiymetini tutabilmek için bütün servetini sarf etmektedir. Hükûmet millî parayı düşüre düşüre sıfıra yaklaştıracak sonra az bir bedel ile parayı piyasa-

dan toplayıp devlet bankası açacak ve yeni para çıkaracak gibi sayılar her kesi parayı atmağa teşvik ediyordu. Şüphe yoktur ki millî paranın kiymeti üzerinde en kötü tesir yapan amil ruhlarda husule gelen emniyetsizlik ve buhrandır. Şimdi size vaziyetin ciddî olarak mütaleasını ve tedbirlerini arzedeceğim. Millî iktisat, maliye, millî para için bildiklerimizi, kanaatlerimizi yıllardır bu memleketin pek çok işlerinde ve tecrübe mektebinde edindik. Fakat size cesaretle söyleyebiliriz ki bildiklerimize itimadımız, tedbir addettiklerimizi tatbik etmekte sebatımız sarsılmaz derecede sağlamdır.

Bir insanın da, bir devletin de maiyet ve siyaset yolu kendi takatini doğru tartmakla tayin olunabilir. Muktedir olduğundan feda etmek, muktedir olmadığına girişmemek, doğru tartının ilk mizanıdır. Bu mıkıyas, hayatta kazandığı ile geçinen kanaatkârı ve alınının terile mütemadiyen kazancını arttırmaya çabaliyan çalışkan ve terakkî edeni yaratır.

Millî paranın altına nazaran sabit bir kiymet alması bütün kuvvetimizle varmağa çalışacağımız, varmağa çalıştığımız hedeftir. Millî paranın düşürülerek ortadan kaldırılması değil, millî paranın ziyade kiymetlendirilerek altına bağlanması bizim bütün gayret ve kuvvetimizi sarfettiğimiz başlıca hedeftir. Bedava kazançları için bunun aksini vatan da söyleyenler ve yayanlar, Türk milletinin bütün kuvvetile bir birinden müessir iki can yakıcı ceza tatbik edeceğiz. Cezanın birisi millî parayı kıymetlendirmek pek sevdikleri bedava kazançlarını temelinden mahveylemektir. İkinci ceza her cürmü gördükçe mücrimi kanuna teslim etmektir. Bir şahsın emniyetine ve servetine kastedenin cezası düşünülürse bütün vatandaşların ceplerindekine,

yuvalarındakine kastedenin cezası elbette tasavvur edilemeyecek kadar ağır olacaktır .

Millî parayı kıymetlendirmek ve tutmak için türlü fedakârlıkla hesap-sız döviz tedarik edip satmak düşün-düğümüz tedbirlerden değildir. Birçok memleketlerde birkaç kerre tecrü-be edilmiş olan bu usulün sakatlığı tereddüt götürmez bir bedahettir. Bi-zim düşündüğümüz başlıca tedbir; bütçe muvazenesi gibi bütün memle-ketin tediye muvazenesinde açıktan kurtulmaktır. Bu memleket devlet mübayaatı, vatandaş sarfiyatı ve memleketin inkişafı için harice çı-karmağa mecbur olduğu paralar ka-dar, harice mal ve saay satmak yani istihsal etmek lâzımdır, buna mec-burdur.

Size nazariyatta ifadesi en kolay, bilfiil tahakkuk ettirilmesi bu asrın insanların ve cemiyetlerinin başlıca meşğalesi olan bir mevzudan behset-tim. Bu mevzu heman bütün dünyanın başlıca müşterek derdidir .

Vaktile hükûmetlerde bütçe muva-zenesi de bu zaviyeden görüldü, yeni devletin bütün ihtiyaçları evve-la tesbit olunur sonra bu ihtiyaçları karşılayacak menbalar aranır.

Yer yüzünde el'an bu usulü takip edebilen hükûmet kaldı mı? Bunu bil-miyorum. Bizim eyi bildiğimiz şey, bütçe muvazenesi için evvela devletin menbalarını, gelirini hesap etmek ve ihtiyaçlarını bu gelirin hesabı içinde kısıp çerçivilemektir. Umumî servetin artması ile imkân bulduktan sonra-dır ki yeni ihtiyaçlar için masraf açabiliyoruz. Bütçe açığının bütün keş-mekeşlerinden ve dertlerinden bu u-sulle kurtulduk.

Fakat asıl hayrete şayan olan neti-ce, bugünkü ahval ve şerait içinde, devletin ihtiyaçlarının en eyi, en çok, bu usul sayesinde temin olunabilme-sidir. O halde iktisadî açığı kapamak için, iktisadî inkişafı temin etmek için, de bu usulü tatbik edeceğiz. Bu memleket bütün vatandaşların her va-sıta ile kazanıp harice mal ve saay o-larak gönderdiği kıymetten daha faz-la, hariçten kıymet almıyacaktır. Dev-letin ve milletin bütün uzuvlarının ha-ricce tediye ettiği, bütün vaandaşların harice sattığı saay ve malın bedelini aşmayacaktır. Memleketin resmî ve hususî bütün ihtiyaçları ve bütün in-

kişaf arzuları kendi istihsalatı ile çer-çivelendirilecektir. Hariçten daha çok, daha pahalı, vesait tedariki, on-dan evel daha fazla kazanıp elde satı-lacak daha çok kıymet bulundurmağa bağlı tutulacaktır.

Bu esaslara göre size bugün yap-tıklarımızı ve yarın yapacaklarımızı arzedeyim. Bütün Vekâletlerin büt-çeleri dahilinde hariçten tedarik et-meğe mecbur oldukları, henüz sarfo-lunmamış ihtiyaçlarını derhal tevkif ettik. Bütün memlekette hususî ida-relerde ve belediyelede, asavvur edilip henüz bir mukaveleye bağlanmamış olan, haricî masrafları kâmilten dur-durduk. Yani, bir liranın harice çık-a-rılması için İcra Vekilleri heyetinden müsaade almak lâzım gelecektir.

Eğer mülahazatımız ve tedbirleri-miz tasvibinize mazhar olursa bu al-dığımız tedbirler devletin bütün res-mî memurları için yeniden kuvvetlen-miş bir emirdir. Bu emrin şuurla ve samimiyetle tatbikine yardım ve dik-kat etmelerini huzurunuzda bir daha devletin bütün teşkilatının bütün me-murlarından alep ederim.

Hemen yarısı sarfolunmuş bir büt-çenin ikinci devresi için aldığımız bu tedbirlerin tesiri mühim olacağını ü-mit ediyoruz. Bahusus ki haricî tedi-yenin hazır bulunan son taksitinden başka bir tediye borcu bu sene için kalmamış gibidir. Fakat bu tedbirin asıl tesiri, mühim tesiri gelecek sene daha ziyade görülecektir. Büyük Mil-let Meclisinin yeni bütçesini tatbik etmek bize nasip olursa, sene başı ilk işimiz bütün Vekâletlere ve bütün teşkilatlara döviz bütçesi tebliğ etmek olacaktır.

Bu senelerden mukavelelerle dev-redilecek tediyele başta, tediye etti-ğimizden daha fazla gelir temin ede-cek işler onun arkasında olacaktır. Bunların haricinde herhangi bir hari-cî tediye Heyeti Vekilede evvela tet-kik edilmek icap edecektir. Semereli işlerin dövizleri de tabii Heyeti Ve-kilenin kararla tatbik olunabilecektir. Gelecek sene için bu tedbirin tesiri ne kadar mühim olacağını tasavvur etmek müşkül değildir.

Efendiler;

Şimdi iktisadî açığın girift olan, güç olan asıl millî kısmına geliyorum. Devlet hayatında olduğu gibi millet hayatında da kendi menbana yani is-tihsaline kifayet etmek endişesi: İş-te asıl büyük tetbir budur: Millet ken-di istihsalinden fazla sarfetmiyecek, kanaatkâr bir hayata girmek mecburi-yetinde dir. Size yakında millî tasarrufu daha ince ve isabetli mütaleaya yarıyacak bazı rakamlar getireceğiz.

Fakat ehemmiyetsiz bir misal ol-mak üzere şimdi haber verelim ki bu memlekette sened bş milyon liralık kahve ve iki milyon liralık çay içil-mektedir. Geniş ormanlarla meşhur, henüz demiryolu uğrağı olmıyan bir şehrimizde elektrik tesisatı için lâzım olan direkleri demir olarak harice is-marlamışlardır. Eğer istihsalimiz ki-fayet etmiyorsa ve çalışkan vatandaş ekmekle kahve arasında muhayyer ka-lacaksa onun kahveyi tercih edip dermansız düşmemesi için gücümüz yettiği kadar kulağına bağıracağız. Güzel lavanta sürünmüş ince ipekliler içinde türk kızlarının cılız ve ciğeri çürümüş bir hale gelmesine muvafa-kat etmiyeceğiz. Anadolu dağlarının sıra çiçeklerini başına takarak gülbüz vücutla cephe taşıyan anaları gibi kızlarımızın sağlam vücutlu ve yerli ipeklerle dağ çiçeği kokusunu dal-galandırarak her şeyden evel kuvvet-leri, kanaatkârlıkları, tasarrufları ile kendi yuvalarını yıkılmaz kaleler gi-bi sağlamlaştırmalarını istiyeceğiz. Millî tasarruftan bahsederken evvela kızlarımızın vazifelerinden bahset-mem pek tabiidir. Çünkü bir yuvaya millî tasarruf ve kanaatkârlık bir de-fa — kadının dikkati ve tekayyüdü ile — yerleştikten sonra erkeğin buna mukavemet edebilmesi maddeten müş-kül olacaktır. Bin belaya karşı bin mu-sibeti ezip yenmek ile meydana çıkan millî mevcudiyet mahza millî maişe-ti tanzim edememek yüzünden tehli-keye düşürülmeyecektir.

Aklı eren bütün vatandaşların şu-urunu uyandırmak ve bu uğurda dev-letin bütün kuvvetlerini harekete ge-tirmek kat'î kararımızdır.

Nazik bir mevzuun bütün taraflarını anlatmış olmak için şunu ilave etmeliyim ki sözlerimde mukavelatın itibarını sarsacak ve vatandaşlara haricî ve telkinî boykot ilan edecek bir mana yoktur. Böyle teşebbüslere şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da asla müsaade etmiyeceğiz. Bilinmelidir ki milletlerin münasebetlerini tanzim eden muahedeler milletler arasında alış veriş temin ettiği için millî kazancı da temin edecek olan başlıca çaredir. Devletin ittihaz edeceği tedbirleri medenî bir devletin hukuku dahilinde bulunan tedbirlerden alıyoruz. Millî tasarruf, yerli mal istihlakı gibi tedbirleri şuurlu, yaşamak istiyen her müstakil milletin düşündüklerinden, yaptıklarından seçiyoruz. Kezalik millî iktisat muvazenesinin samimî arzularından ihtikârları ve dahilinde fiat muvazenesinin lehlerine ihlâli için ümit çıkarmak istiycekleri umduklarından mağlum etmeğe çalışmak mühim bir meşgalemiz olacaktır.

Millî iktisadî kifayetsiz olarak hayat sürükliyen millet, ciğerlerini mütemadiyen kemirerek kendini yiyen bir vücut halindedir. Yaşamak kudreti, her ölçüyü aşacak kadar sağlam ve temelli olan Türk milleti kendi kendini yemek vaziyetine asla düşmiyecektir. Bu uğurda Büyük Millet Meclisinin alabileceği tedbirler ve memleketten icap ederse isteyeceği fedakârlıklara, ferağatlara ancak ahmaklar hudut tasavvur edebilir.

İşte Efendiler; millî parada iktisadî kifayet amilî üzerinde düşündüklerimiz ve kararlarımız bunlardan ibarettir. Bu seneki buhrana geçici bir amil olan fazla stok ithali şimdiden tesirini kaybetmeğe başladı. Son iki aydaki ithalat geçen senenin aynı aylarına nisbetle hemen yarıya yakın derecesinde düşmüştür.

Devlet bankasının tesisine ve mahiyetine dair bazı malûmatı da şimdiden vermeği faydalı görüyorum. Bu bankanın sermayesi şimdiki millî para üzerine vücuda getirilecektir.

Bu bankanın bütün vatandaşların emniyetine, Büyük Millet Meclisinden çıkacak hususî bir kanuna istinat etmesisermayesine milletin ihtiyarî olarak iştiraki için aksiyonların arze-

dilmesi musammemdir.

Bankanın vazifeleri kanunla tayin ve ilan olunacaktır. Fakat anlıyanlar tabîî görsün, hayale kapılanlar hayret etsin, şimdiden söyliyelim ki bankanın ilan olunan ilk vazifeleri arasında millî paranın altın üzerinden tesbiti kaydı bulunmıyacaktır. Altın üzerinden millî paranın tesbiti bütçede, devlet mübayaatında, millî iktisadiyatta ve bütün vatandaşların asarrufatında düşündüğümüz tedbirlerin neticesi olarak yapılacaktır. Bunu hükûmet, Büyük Millet Meclisi ve bütün millet hazırlıyacaktır. Bu hazırlıklar millî paranın kıymetinin tecrübelerle yerinden oynamaz bir hale geldiğini gösterecektir. Filî istikrar denilen bu netice hasıl olduktan sonradır ki kâğıt paramıza karşılık vaz'ı gibi binisbe çok kolaybir tedbire sıra gelecektir. Devlet bankasının tesisi ile kat'edeceği mesafeler hakkında her şeyi söylemiş oluyorum.

Millî paradan bahsederken bütün milletin el birliğiyle çalışmasını lüzumlu gösteren mevzulara temas ettik Hakikatta sade bir işe değil zorlu bir işe girmiş olduğumuzu biliriz. Fakat zor netice elde etmekten zevk alan sportmen gibi bu milletin birikip kalmış zorlu işlerini başarmaktan zevk duyan millî mücadeleler ruhunu bütün tazeliliğe muhafaza ediyoruz. Eğer bu işler her rast geline derhal yapabileceği şeyler olsaydı başarabilmek için Büyük Millet Meclisini beklemeye hacet kalmıyacaktı.

Beyanatımda zaif idrakli veya zaif imanlı olanın gözüne kestirmeyeceği yahut betbinlikle göz önüne alabileceği şeyler bulunabilir. Böyle kendini aldatmak istiyen zaif yaratılışlara büyük devlet ve millet mes'elelerini sır olarak tutmak ve hakikî tedbir yerine tılsımdan bahsetmek daha ziyade yaraşır. Ancak yetişkin, hür milletlere millî tehlikeler ve millî tedbirler haykırılabilir. Yetişkin, hür ve büyük bir milletin idaresinde mes'uliyet sahibi olan vatandaşlar gibi, vaziyetten, tehlikeden, tedbirden, icabında fedakârlıktan, göz diktiğimiz hedef karşısında birçok ileri geri dalgalanmaktan, fakat sönmez tükenmez azmü himmet-

ten, behemehal kazanılacak kat'î muzafteriyetten bahsolunabilir.

Büyük millî mücadelelerde zafere giden yolun başında ruhların emniyeti ve bizzat kendi mevcudiyetinin sağlamlığına itikat edilmesi vardır. Osmanlı İmparatorluğunun inhitat devirlerini ve son demlerini mühürliyen şey, aklı erer ve münevver geçinenlerin ve mes'uliyette bulunanların her çetin iş başında (biz bu işin hakkından gelemeyiz) vehminde olmalarıdır. Bu kanaat onların şahsî kudret ve faaliyetlerini ilk andan kemirirdi. İlk müşkülât ile, her mücadelenin derhal mağlûbiyeti nefislerinde iman haline getirirdi. Her millî mücadelede hazır olan en büyük cevher yani milletin kendisi ise ilk anda onlara itimadını kaybeder, yardımını esirgerdi Bundan daha tabîî ne olabilirdi?

Şimdi biz size millî mücadelelerin ruhile halk idaresi adamlarının kanaatle söyliyeyeceğiz. Ne kadar zorlu ve çetin olursa olsun hiç bir millî meselenin halli, millî şuurun ihatası haricine çıkacak kadar muğlak ve milletin tırmanıp tepesine erişemeyeceği kadar sarp değildir. Her şeyden evel fertçe ve devletçe birbirimize güvenerek ve birbirimiz yardım derek ve dayanarak bu yeni mücadeleyi, millî para, millî iktisat, millî tasarruf mücadelesini behemehal başaracağımıza itimat etmeliyiz. Kat'î neticeye varınca ya kadar millî paranın ileri, geri göstereceği dalgalardan asla ürkmemeliyiz, asla yılmamalıyız, asla ürkmeyeceğiz ve yılmıyacağız.

Bu kürsüden, millet vekillerinin huzurunda, kat'î kanaatla beyan ve ilan ederiz ki millî parayı muhafaza edenler asla kaybetmiyeceklerdir, behemehal kazanacaklardır.

İşte Efendiler; Büyük bir millî mes'eleyi izaha çalıştık. Bu mes'eleyi kat'î muvaffakiyetle neticelendirmeği muhakkak görüyoruz. Eğer, bu mücadeleyi bize emanet erecek iseniz, bunu itimadınızla göstermenizi rica ederiz.